

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยสรุปการวิจัยเป็นลำดับดังต่อไปนี้

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1.1 เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

5.1.1.2 เพื่อสร้างชุดการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

5.1.2.1 นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีคะแนนความสามารถในการปรับตัวทางสังคมสูงกว่าก่อนได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

5.1.2.2 นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีคะแนนความสามารถในการปรับตัวทางสังคมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม

5.1.3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองเมืองขอนแก่น อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 16 คน ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 8 คน และกลุ่มทดลอง จำนวน 8 คน

การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. เลือกนักเรียนจำนวน 2 ห้องเรียนที่มีเวลาเรียนวิชาแนะแนวและวิชาอิสระตรงกันคือห้อง ม.1/3 และ ม.1/6 แล้วให้นักเรียนทั้งสองห้องเรียน จำนวน 63 คน ตอบแบบประเมินความสามารถในการปรับตัวทางสังคม

2. คัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนความสามารถในการปรับตัวทางสังคมต่ำกว่าตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 (P50)

3. ใช้วิธีการสุ่มนักเรียนที่ได้จากข้อ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน

4. ใช้วิธีการสุ่ม (Random Assignment) นักเรียนที่ได้จากข้อ 3 ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน แล้วสุ่มนักเรียนกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง กลุ่มที่เหลือเป็นกลุ่มควบคุม

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1.4.1 แบบประเมินความสามารถในการปรับตัวทางสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบประเมินความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของเมตตา จินดารักษ์ (2525) ซึ่งแบบประเมินความสามารถในการปรับตัวทางสังคมนี้ประกอบด้วยข้อความจำนวน 42 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีจำนวน 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด

5.1.4.2 ชุดการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง

5.1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย

5.1.5.1 ขออนุญาตผู้ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ไปยังโรงเรียนขามแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น เพื่อขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ

5.1.5.2 นัดหมายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขามแก่นนคร จังหวัดขอนแก่น จำนวน 60 คน ทำแบบประเมินความสามารถในการปรับตัวทางสังคมพร้อมกัน เพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบประเมิน (Reliability)

5.1.5.3 ทดลองการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม (Pilot Study) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขามแก่นนคร จำนวน 8 คน โดยวิธีการอาสาสมัคร

5.1.5.4 ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเมืองขอนแก่น โดยให้นักเรียนทำแบบประเมินความสามารถในการปรับตัวทางสังคม จำนวน 63 คน เพื่อคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 16 คน ถือเป็นการทดสอบก่อนให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม (Pretest) หนึ่งสัปดาห์สุ่มกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม และสุ่มกลุ่มเข้าเป็นกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน

โดยที่ กลุ่มทดลองได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม และ
ดำเนินการตามชุดการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม

กลุ่มควบคุม ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม แต่จะ
ได้รับการเรียนการสอนเป็นปกติจากอาจารย์ประจำวิชาแนะแนว

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

คะแนนความสามารถในการปรับตัวทางสังคมก่อนและหลังการทดลอง โดยคำนวณหา
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที (t-test)

5.1.7 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1.7.1 นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีคะแนนความสามารถในการ
การปรับตัวทางสังคมสูงกว่าก่อนได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

5.1.7.2 นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีคะแนนความสามารถในการ
การปรับตัวทางสังคมสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

ครูอาจนำชุดการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมไปประยุกต์ใช้
เพื่อช่วยเหลือ ป้องกัน แก้ไขและส่งเสริมพัฒนาการด้านการปรับตัวทางสังคมของนักเรียน

5.2.2 ข้อเสนอแนะในการใช้ชุดการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทาง
สังคม

5.2.2.1 ควรมีการคัดเลือกสมาชิกโดยการสัมภาษณ์และสอบถามความสมัครใจของ
สมาชิกก่อนเข้ากลุ่ม

5.2.2.2 การจัดเวลาในการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม ควรหาช่วงเวลาที่เหมาะสมกับ
กลุ่มตัวอย่าง เช่น สำหรับนักเรียนควรจัดการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มในวิชาแนะแนวหรือวิชาว่าง
เพราะเป็นวิชาที่ช่วยแนะแนว ส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น ด้านสังคมโดยตรง

5.2.3 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.2.3.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลแบบใดจะมีผลต่อการปรับตัวทางสังคมและช่วยพัฒนาความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าและมีความเหมาะสมกว่า

5.2.3.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับการให้ข้อสนเทศที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม ว่าวิธีใดจะช่วยพัฒนาความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้มีประสิทธิภาพกว่ากัน

5.2.3.3 ควรมีการนำชุดการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคมไปทดลองใช้กับกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มการปรับตัวไม่เหมาะสม เช่น กลุ่มวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นต้น